

ret, selv om de efter Sagens Værdi vilde høre under Landsret. Dette Forslag er tiltraadt af *et Flertal* (J. V. Christensen, Ellinger, Gisselbæk, Godskesen, I. A. Hansen, Jepsen Christensen, Jensen-Stevns og Inger Gautier Schmit).

Endvidere foreslaar *Justitsministeren* med Tilslutning af samme Flertal under Nr. 10, at Udgiften ved de Ekstrakter, der benyttes ved Dokumentation for Højesteret, altid skal bæres af Parterne.

Fremdeles foreslaar *Justitsministeren* med Tilslutning af hele *Udvalget* under Nr. 11, at udvide Lovforslagets Bestemmelser om Pantebreve som Eksekutionsgrundlag til at gælde ikke alene Pantebreve, udstedte til Kreditforeninger, men ogsaa Pantebreve udstedte til Banker eller Sparekasser, jfr. herved de som Bilag 2—3 trykte Henvendelser fra De Danske Provinsbankers Forening og Fællesrepræsentationen for De Danske Sparekasser.

Den i Folketinget med meget ringe Flertal vedtagne Bestemmelse i Lovforslagets § 152 om, at Begæring om Fængsling af en Sigtet kun kan tages til Følge, hvis der samtidig fremsættes Anmodning om Forundersøgelse eller rejses Tiltale, har mødt megen Betænelighed saavel hos *Justitsministeren* som hos de retsudøvende Myndigheder, og *et Flertal* (J. V. Christensen, Ellinger, Gisselbæk, Godskesen, I. A. Hansen, Jepsen Christensen, Jensen-Stevns og Inger Gautier Schmit) foreslaar derfor under Nr. 18, jfr. Nr. 14—16 og 19, at lade denne Bestemmelse udgaa.

Spørgsmaalet om de i Retsplejelovens § 1031 omhandlede Underretssagføreres Stilling har været indgaaende behandlet i Landstinget i Rigsdagssamlingen 1918—19. Man viste den Gang de paagældende Sagførere den mest vidtgaaende Imødekommen med Hensyn til deres Mødebeføjelse, men mente ikke at kunne give dem Adgang til at blive eller kalde sig Landsrets-sagførere uden at opfylde de almindelige af Loven foreskrevne Betingelser. *Et Flertal* (J. V. Christensen, Ellinger, Gisselbæk,

Godskesen, I. A. Hansen, Jepsen Christensen, Jensen-Stevns og Inger Gautier Schmit) fastholder denne Landstingets tidligere Stilling og henviser med Hensyn hertil til de i 1919 førte Forhandlinger. At udsondre en mindre Kreds af disse Sagførere til særskilt Behandling — saaledes som i Folketinget sket — maa man under alle Omstændigheder anse for uheldigt. Overensstemmende hermed stiller Flertallet under Nr. 21 Forslag om at lade Lovforslagets § 180 udgaa.

Derimod har det nysnævnte *Flertal* kunnet tiltræde et af *Justitsministeren* paa Foranledning af flere Udvalgsmedlemmer under Nr. 22 a. og b. stillet Forslag om at udvide Bestemmelsen i Retsplejelovens § 1031 til at gælde ogsaa for de Underretssagførere, der først har faaet Beskikkelse som saadanne efter den 1. Oktober 1919, men som forinden dette Tidspunkt opfyldte de i Retsplejelovens § 122 angivne Eksamensbetingelser. Man henviser med Hensyn hertil til det som Bilag 4 trykte Andragende og den som Bilag 5 trykte Erklæring fra Sagførerraadet af 29. Januar 1929.

Et *Mindretal* (Zahle) stiller med Hensyn til Sagførervæsenet Ændringsforslagene Nr. 3, 4 og 20. Disse Forslag tilsigter at forbedre Lovens Regler om Betingelserne for Adgang til de forskellige Arter Sagførervirksomhed, idet Reglerne saavel i selve Retsplejeloven som i Lovforslaget skønnes at være mindre hensigtsmæssige. I Forbindelse hermed simplificeres disse Bestemmelser, som er meget indviklede. Dersom Mindretallets Forslag gennemføres, vil Lovens Ordning herefter i korte Hovedtræk blive følgende:

Adgangen til at blive Underretssagfører forbliver uændret, som foreskrevet i Retsplejelovens § 122, hvorefter bl. a. dansk juridisk Eksamen med 1ste Karakter er fyldestgørende med Hensyn til Eksamenskravet. Underretssagførere, som enten den 1. Oktober 1919 havde Beskikkelse som saadanne eller dog den nævnte Dag fyldestgjorde Eksamensbetingelserne i § 122, faar uden yderligere Betingelser, altsaa og-